

שקט, מאיימים

הסנקציות ותסכך את ארה"ב במלחמה קרוב מדי לבחירות לנשיאות. מצד שני, האיומים הצבאיים עשויים לשכנע אפי" לו את המעצמות המסתייגות, כמו רוסיה וסין, לאמץ סנקציות כבדות.

בישראל יש ויכוח על התקיפה עצמה ועל עיתויה, ולא ברור אם ההצהרות התקיפות יותר מיועדות להפעיל לחץ על המעצמות לנקוט באמצעים קיצוניים יותר נגד איראן או שמדובר בתוכניות מבצעיות רציניות.

בתגובה לסנקציות חדשות, איראן הודיעה שתסגור את מצרי הורמוז אבל חזרה בה לאחר שארה"ב הודיעה שתפתח אותם בכוח. פקיד איראני בכיר אמר שלאור תוכניות התקיפה של ישראל, על איראן להנחית על ישראל מכת מגע ולהפעיל טרור בכל העולם. גורם אחר אמר שאיראן מוכנה לחדש את המשא ומתן עם ארה"ב ואירופה.

מנהיגי אירופה הצהירו שרק סנקציות כבדות יוכלו למנוע פעולה צבאית, אבל החליטו ליישמן רק ביולי הקרוב. אם איראן קרובה לפצצה, הן יהיו חסרות ערך. באירופה יש רבים השוללים מכל וכל התקפה צבאית ורואים את תוצאותיה הצפויות כגרועות יותר מכל תוצאות אפשריות של איראן גרעינית.

הבעיה היא שרק איומים צבאיים אמינים בשילוב סנקציות כבדות יוכלו, אולי, להשפיע על מדיניות האייטולות. אם מדי פעם מערפלים את האופציה הצבאית, ואם מחליטים להטיל סנקציות כבדות אבל ליישמן רק בקיץ – איראן יכור לה להמשיך לצפצף על כל העולם. לוחמה פסיכולוגית עובדת עד גבול מסוים. בסוף מישוה ממצמץ ראשון והמסכות נופלות. יש רק לקוות שזה לא יקרה לארה"ב ולישראל.

פרופ' גלבוע הוא ראש ביה"ס לתקשורת, מומחה לארה"ב וחוקר בכיר במרכז בסי"א למחקרים אסטרטגיים באוניברסיטת בר-אילן

לאחרונה, כמעט מדי יום מתפרסמות ידיעות והצהרות מפיהם של קובעי מדיניות בכירים על המאבק בתוכנית הגרעינית של איראן. אמירה ביום אחד נסתרת עד מהרה ביום שלאחריו, והבלבול וחוסר העקביות מתעצמים. יש הסלמה רבה לא רק בכמות המסרים המוחלפים אלא גם בטון ובעוצמה. יש הרבה לוחמה פסיכולוגית ומעט כוונות אמיתיות.

לוחמה פסיכולוגית עובדת עד גבול מסוים. בסוף מישוה ממצמץ ראשון והמסכות נופלות. יש רק לקוות שזה לא יקרה לארה"ב ולישראל

שר ההגנה האמריקאי, ליאון פנטה, העריך שישראל תתקוף את איראן בין אפריל ליוני הקרובים. אובמה מרפיץ אחריו ואומר שישראל עדיין לא החליטה לתקוף. רמ"טכ"ל ארה"ב, פטריק דמפסי, שלאחרונה ביקר בארץ, רמז שאין הבנות ותיאומים בין ארה"ב לבין ישראל. אבל אובמה אומר שהתיאום בין ישראל לבין ארה"ב לא היה מעולם טוב יותר. זה נראה כמו משיכות חבל. כאשר גורם אחד מותח אותו יותר מדי, כמו פנטה ודמפסי, בא גורם אחר, כמו אובמה, ומנסה לתקן.

אובמה אומר שאין לשלול שום אמצעי, לרבות פעולה צבאית, אבל יש להשתמש בה רק כאמצעי אחרון בהחלט. ממשלו חושב שצריך לתת סיכויי דיפלומטיה ולסנקציות כבדות נגד יצוא הנפט של איראן. הוא חושש שפעולה ישראלית בקיץ תהיה מוקדמת מדי, תשבש את המלך